Ο ΛΑΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΜΕ ΧΟΡΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' ΕΝΩ ΑΙ ΣΕΙΡΗΝΕΣ ΗΧΟΥΝ ΔΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΦΟΡΑΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΗΛΙΑ ΛΑΖΑΡΗ

Ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς Εἰρήνης ἑορτάσθη χθὲς 8 Μαΐου καὶ εἰς τὴν πόλιν μας μὲ συγκρατημένον ἐνθουσιασμόν. Ἀσφαλῶς ἐκερδήθη μὲ τόσας σκληρὰς θυσίας ἡ Νίκη, μᾶς ἐκούρασε τόσον πολὺ ἡ ἀνομονὴ τῆς Εἰρήνης, ὥστε ὅταν αἱ σειρῆνες χθὲς διάτορα ἀνήγγειλαν τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τὸν κόσμον δὲν ἀποτελοῦσε τοῦτο παρὰ τὴν τυπικὴν ἐπικύρωσιν εἰς ἕνα γεγονὸς ἤδη συντελεσθέν.

Ἐπάνω ἀπὸ τοὺς κροτοῦς τῶν ἐρειπίων τῆς Εὐρώπης, ἡ Εἰρήνη χθὲς ἐφώτισε τὰ κουρασμένα ἀπὸ τὰς δοκιμασίας πρόσωπα τῶν τυραννισμένων ἀπὸ τὸν ναζισμὸν λαῶν.

Ἡ πόλις μας μὲ σεμνότητα, μὲ χαρὰν ἀνυπόκριτον ἐώρτασε χθὲς τὸ γεγονός. Τὴν 5ην μ. μ. αἱ σειρῆνες παρατεταμένα ἀνήγγειλαν τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου, ἐνῷ αἱ κωδωνοκρουσίαι τῶν ἐκκλησιῶν διελάλουν τὸ χαρμόσυνον γεγονός.

Τὴν 6ην μ.μ. ἐτελέσθη δοξολογία εἰς τὴν Μητρόπολιν χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασ. Μητροπολίτου Θεσκλήτου.

Μετὰ ταῦτα πρωτοβουλίᾳ τῶν ἀγγλικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων ὠργανώθη ὑπαίθριος χορὸς εἰς τὴν Πλατεῖαν Γεωργίου εἰς ὃν μετέσχε πλῆθος ἐνθουσιῶντος κόσμου Ἑλλήνων καὶ Ἄγγλων. Ἡ Ἀγγλικὴ καὶ Δημοτικὴ μουσικὴ Δήμου Πατρέων ἐπαιάνιζον ἑλληνικοὺς καὶ εὐρωπαϊκοὺς χορούς, οἵτινες διήρκεσαν ἀρκετὰς ὥρας, ὁ δὲ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους ὑπῆρξεν ἐξαιρετικός.

Τὴν 6 μ.μ. χθὲς εἰς τὴν Ἰσραηλιτικὴν Συναγωγὴν ἐτελέσθη δοξολογία ἐπὶ τῇ εἰρηνεύσει εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τῆς πλήρους ὑποταγῆς τῆς βαρβάρου Γερμανίας. Παρέστησαν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ὡμίλησε δι' ὀλίγων ὁ Ἰσαὰκ Μάτσας διὰ τὸ μέγα γεγονός.

Σήμερον 9ην τοῦ μηνὸς Μαΐου καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Νίκης θὰ τελεσθῇ τρισάγιον εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου παρὰ τὴν πλατεῖαν Ὄλγας καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ κατατεθῶσιν στέφανοι.

Σχετικῶς ἐξεδόθη ἡ κάτωθι προκήρυξις τοῦ Δημάρχου πρὸς τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν:

Συνδημόται,

Οἱ δήμιοι τῶν Καλαβρύτων, οἱ δήμιοι τῶν 10 Ἑλλήνων πατριωτῶν, τῶν ἀπαγχονισθέντων σὰν σήμερα πέρυσι εἰς τὴν πλατεῖαν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων, οἱ σφαγεῖς τῶν παιδιῶν μας καὶ τῶν ἀδελφῶν μας, οἱ ἀποτεφρωταὶ τῶν χωρίων μας, οἱ τραχεῖς καὶ σκληροτράχηλοι Γερμανοί, οἱ βυθίσαντες τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὰ νῶτά μας καθ' ὃν χρόνον εἴχομεν ἐμπλακῆ εἰς ἄνισον καὶ τιτάνειον ἀγῶνα μὲ τὴν Αὐτοκρατορίαν τῶν 8 ἑκατομμυρίων λογχῶν, οἱ ἐγωπαθεῖς περιφρονηταὶ τῆς ζωῆς μας καὶ τῶν ἀγαθῶν μας, οἱ ἐπιζητήσαντες νὰ καθυποτάξουν ὑπὸ τὸ πέλμα των ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, οἱ ἐγκολπωθέντες τὸν πόλεμον ὡς ἐπάγγελμα, οἱ μηδέποτε γνωρίσαντες τὸν οἶκτον, ἐπικαλοῦνται ἤδη τοῦτον ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κραταιῶν συμμαχικῶν στρατιῶν, κείμενοι κατὰ γῆς ὑπὸ τὰ συντριπτικὰ πλήγματα τῶν στρατιῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, ἡ ὁποία ἐπλήρωσε βαρὺν τὸν φόρον τοῦ αἵματος εἰς τὸν βάρβαρον κατακτητὴν προσκαλεῖται νὰ ἐκχυθῇ εἰς τοὺς δρόμους συμμετέχουσα εἰς τὴν πανελλήνιον ἀλλὰ καὶ παγκόσμιον ἑορτὴν τοῦ θριάμβου τῶν ἀκαταλύτων ἀρχῶν τῆς Ἐλευθερίας.

Σήμερον πρὸς τούτοις ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἡμέραν ἔχομεν καθῆκον νὰ ἀναμνησθῶμεν τῶν ἐνδόξων νεκρῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἐθυσίασαν τὴν ζωήν των μαχόμενοι ὑπὲρ Πατρίδος καὶ ὑπὲρ τῶν πανανθρωπίνων ἰδεωδῶν.

Σᾶς παρακαλῶ ὅλους ὅπως κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς Πανελληνίου ἀγαλλιάσεως ἀφιερώσωμεν, εἰς τὸν ἱερὸν χῶρον τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, εὐλαβῶς καὶ εὐγνωμόνως τὴν σκέψιν μας εἰς τοὺς προσφιλεῖς μας νεκρούς, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν διὰ μίαν Ἑλλάδα ἐλευθέραν καὶ εὐτυχῆ ἐντὸς ἑνὸς κόσμου ἐλευθέρου καὶ εὐτυχισμένου.

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων
ΗΛΙΑΣ ΛΑΖΑΡΗΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΝΙΚΕΙΟΣ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΕΙΣ ΜΟΣΧΑΝ

Αἱ γερμανικαὶ σημαῖαι ἐταπεινώθησαν συρόμεναι κατὰ γῆς καὶ ριφθεῖσαι πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ζούκωφ

2000 ΤΗΛΕΒΟΛΑ ΕΧΑΙΡΕΤΗΣΑΝ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ

ΜΟΣΧΑ, 25 Ἰουνίου. Ὁ νικητὴς τοῦ Βερολίνου στρατάρχης Ζούκωφ ὑπῆρξε σήμερον τὸ τιμώμενον πρόσωπον εἰς μεγάλην στρατιωτικὴν παρέλασιν διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς πλατείας.

Ἱππεύων κατάλευκον ἵππον, ἔλαβε θέσιν ἐπὶ τῆς πλατείας, ἐνῶ ὁ Στάλιν, περιβαλλόμενος ὑπὸ ἑτέρων στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν καὶ ἀνωτάτων βαθμούχων τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως παρηκολούθει ἐκ τῆς μεγάλης ἐξέδρας τοῦ μαυσωλείου τοῦ Λένιν.

Τὴν 1ην μεταμεσημβρινὴν ἤρχισεν ἡ ἐπινίκειος παρέλασις τοῦ στρατοῦ, εἰς τὸ τέλος δὲ ἐνεφανίσθησαν στρατιῶται σύροντες ὄπισθέν των 200 σημαίας γερμανικῶν συνταγμάτων, ἡττηθέντων ἐν μάχῃ. Τὰ μεταξωτὰ αὐτὰ ἐμβλήματα τῆς κτηνώδους ἐπιθέσεως ἐσύροντο, σαρώνοντα τὸν κονιορτὸν τοῦ ἐδάφους τῆς Ἐρυθρᾶς πλατείας. Τοῦτο δέ, κατὰ τὸν ἐκφωνητὴν τοῦ ραδιοσταθμοῦ τῆς Μόσχας, ἐσυμβόλιζε πράγματι τὸν τελικὸν πολιτικὸν θάνατον τοῦ γερμανικοῦ φασισμοῦ.

Μεταξὺ τῶν σημαιῶν ἦτο καὶ ἡ ἰδιαιτέρα σημαία τοῦ Χίτλερ.

Ἐνῶ αἱ γερμανικαὶ σημαῖαι τῶν διαφόρων σωμάτων, μεραρχιῶν καὶ συνταγμάτων διήρχοντο πρὸ τῆς ἐξέδρας, αἱ μουσικαὶ αἵτινες καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἐπαιάνιζον πατριωτικὰ ἐμβατήρια, ἐσταμάτων παίζουσαι καὶ μόνον τὰ τύμπανα ἐκρότουν ὡς εἰς κηδείαν. Αἱ γερμανικαὶ σημαῖαι κατόπιν ἐρρίπτοντο εἰς τοὺς πόδας τοῦ στρατάρχου Ζούκωφ.

Μετὰ τὴν παρέλασιν ὁ στρατάρχης Ζούκωφ ἀφιππεύσας ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐξέδρας παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ στρατάρχου Σπάλιν, ἀπευθυνόμενος δὲ πρὸς τὰ παρατεταγμένα στρατεύματα, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Συνάδελφοι ἐν ὅπλοις, σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν μεγάλην σας νίκην ἐπὶ τοῦ γερμανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ἡ Μόσχα, ἡ πρωτεύουσά μας ὑποδέχεται σήμερον ἐξ ὀνόματος τῆς πατρίδος τοὺς λαμπροὺς ὑπερασπιστά της. Οἱ ὑψώσαντες τὸ ξίφος ἐναντίον μας ἐχάθησαν ἀπὸ τὸ ξίφος μας. Διήλθομεν ὥρας τραμεροῦ κινδύνου, ὑπέστημεν ἀντιξόους περιστάσεις καὶ εἴδομεν τὸν ἐχθρὸν εἰς τὰς πύλας τῆς Μόσχας. Ἐμείναμεν σταθεροὶ καὶ ἐνικήσαμεν. Ὁ ἐρυθρὸς στρατὸς θὰ ἀποτελῇ πάντοτε τὸ ἀπόρθητον φρούριον τὸ φυλάττον τὰς μεγάλας κατακτήσεις τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπιτυχίας. Μὲ τὴν βοήθειαν τῶν συμμάχων μας Ἄγγλων καὶ Ἀμερικανῶν, συνετρίψαμεν τὸν χιτλερισμὸν καὶ τὸν φασισμόν. Τώρα ἀρχίζει μία περίοδος εἰρηνικῆς ἀναπτύξεως».

Μετὰ τὴν παρέλασιν — τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως, οἱ στρατάρχαι τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἀνώτατοι βαθμοῦχοι καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα — 2000 τηλεβόλα ἐχαιρέτισαν δι' ἐκρόντιῶν τὴν Νίκην.

Τὴν νύκτα ἡ Μόσχα ἐφωτογωγήθη διὰ πολυχρώμων πυροβολέων, εἰς ὅλα δὲ τὰ δημόσια πάρκα ἐδόθησαν δωρεὰν παραστάσεις καὶ ἄλλαι καλλιτεχνικαὶ καὶ ἀθλητικαὶ ἐπιδείξεις. Ἐπίσης ἐκάησαν πολλὰ πυροτεχνήματα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΥΠΕΒΑΛΕ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΤΟΝ ΔΙΑΔΕΧΕΤΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 7 Ἀπριλίου. Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Ν. Πλαστήρας ὑπέβαλε σήμερον εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον — Ἀντιβασιλέα τὴν παραίτησίν του.

Εἰς ἐκδοθὲν διάγγελμά του πρὸς τὸν λαόν, ἀναφέρει ὅτι οὐδεμίαν πρόθεσιν εἶχε ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν πολιτικήν. Τοῦ προσεφέρθη ἡ θέσις Ἀντιβασιλέως καὶ τὴν ἀπέκρουσεν. Τοῦ προσεφέρθη ἡ πρωθυπουργία καὶ ἠρνήθη. Ἐπιέσθη πολὺ καὶ ἐδέχθη, πειθαρχήσας ὡς στρατιώτης, μόνον ὅταν ἀνταλήφθη ὅτι καὶ οἱ Σύμμαχοι καὶ ὁ λαὸς ἀνέμενον ἀπὸ αὐτὸν νὰ προσφέρῃ τὸν ἑαυτόν του διὰ τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως, τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν διενέργειαν τοῦ δημοψηφίσματος. Ἔμεινεν αὐστηρῶς εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἀποστολῆς του καὶ ἀπέβλεψεν εἰς τὸ καλὸν τῆς πατρίδος. Καὶ καταλήγει:

«Ἤδη ἀπευθύνομαι πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας καὶ ἰδίως τὴν δημοκρατικὴν παράταξιν καὶ τοὺς καλῶ νὰ λησμονήσουν κάθε πικρίαν καὶ ἀντίθεσιν καὶ νὰ ἐξακολουθήσουν ἐργαζόμενοι μὲ τὸ ἀείποτε ἐπικρατῆσαν σύνθημα:

«Ἀπάντων ἀγιώτερον καὶ τιμιώτερον καὶ σεμνότερον ἡ Πατρίς».

ΝΙΚ. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ»

Ἡ παραίτησις τοῦ στρατηγοῦ Πλαστήρα κατέστη ἀναπόφευκτος, μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἀπὸ τὸ «Ἑλληνικὸν Αἷμα» ἐπιστολῆς πρὸς τὸν ἐν Βισὺ τῆς Γαλλίας πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ χρονολογίαν 16 Ἰουλίου 1941, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφέροντο τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1940 πληροφορούμαι βασίμως ὅτι ὑπάρχει ἔδαφος διευθετήσεως τῆς Ἰταλοελληνικῆς συρράξεως τῇ μεσολαβήσει τῆς Γερμανίας. Ἔκαμα ὅ,τι ἦτο δυνατὸν εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ὅπως ἐπωφεληθῇ ἡ Ἑλλὰς τῆς εὐκαιρίας, ἀλλὰ ἡ ἐχθρικὴ διάθεσις ἐναντίον μου καὶ τοῦ καθεστῶτος ἐν γένει ἀλλὰ καὶ τῆς πρεσβείας... καθιστᾶ ἀδύνατον τὴν προσωπικήν μου ἐνέργειαν. Ἔστειλα τὸ πρῶτον τὸν φίλον μου κ. Πυρομάγλου, καθηγητήν, νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν πρεσβείαν καὶ νὰ τὴν πληροφορήσῃ σχετικῶς μὲ τὸ σπουδαιότατον αὐτὸ ζήτημα, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐγένετο δεκτὸς δυσμενῶς καὶ μόνον παρὰ τοῦ συμβούλου τῆς πρεσβείας...

»Ἐὰν κ. πρεσβευτὰ κατώρθωνα νὰ μεταβῶ εἰς Βηρυττόν, ἔτρεφον πολλὰς ἐλπίδας ὅτι θὰ ἔπειθον τὴν κυβέρνησιν Κορυζῆ τοὐλάχιστον νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν προτεινομένην ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας διευθέτησιν τῆς Ἰταλο—ἑλληνικῆς συρράξεως. Εἶχα ἀρκετὰ σοβαρὰ πειστήρια πρὸς πρὸς τοῦτο. Παρ' ὅλα ταῦτα δὲν ἔπαυσα τὰς ἐνεργείας μου ὅπως ὡθήσω πρὸς μίαν ἀπ' εὐθείας συνεννόησιν μετὰ τῆς κυβερνήσεως Μεταξᾶ ἤτις κατὰ τὰς πληροφορίας μου ἤρξατο ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου, χωρὶς νὰ γνωρίζω μέχρι ποίου σημείου ἔφθασεν ἡ διαπραγμάτευσις αὐτή. Καὶ τὸ μοιραῖον ἐπῆλθεν ἀμείλικτον. Ἡ Ἑλλὰς ἤχθη πρὸς αὐτοκτονίαν παρὰ μιᾶς Βασιλικῆς κυβερνήσεως, δεχθείσης μετὰ ἀπεριγράπτου ἀφελείας νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς δύο μεγαλυτέρας στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς Εὐρώπης καίτοι τῆς ὑπεδείχθη ὑπὸ τῆς συμμάχου της Ἀγγλίας ὅτι ἡ βοήθεια ἐκ μέρους της θὰ ἦτο περιωρισμένη».

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἐθεωρήθη ἀπὸ τὸν Τύπον τῆς δεξιᾶς ὡς ἔλλειψις πίστεως εἰς τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα καὶ προεκλήθη μέγας θόρυβος.

ΑΘΗΝΑΙ, 7 Ἀπριλίου Ὁ Ἀντιβασιλεὺς ἀνέθεσε τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως εἰς τὸν ναύαρχον Πέτρον Βούλγαρην. Ἡ νέα κυβέρνησις ἐσχηματίσθη ὡς ἑξῆς:

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, ἀντιναύαρχος, πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΤΖΑΒΙΝΟΣ, διοικητὴς Τραπέζης Ἑλλάδος, ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν.

ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ, καθηγητὴς πανεπιστημίου, ὑπουργὸς Προνοίας καὶ προσωρινῶς Εσωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης.

ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, καθηγητὴς πανεπιστημίου, ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ προσωρινῶς Ἐργασίας.

ΔΗΜ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ, καθηγητὴς πανεπιστημίου, ὑπουργὸς Παιδείας.

ΝΙΚ. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ, ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς.

ΑΝΑΡΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, καθηγητὴς πολυτεχνείου, ὑπουργὸς Συγκοινωνίας.

ΓΕΩΡΓ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, πλοίαρχος Π. Ν. ὑφυπουργὸς παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ.

Ν. ΜΑΤΕΣΗΣ, ὑπουναύαρχος, ὑφυπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

ΔΙΟΝ. ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΣ, καθηγητὴς πανεπιστημίου, ὑφυπουργὸς Τύπου.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

ΥΠΕΓΡΑΦΗ Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΝ

ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, 26 Ἰουνίου. Ἐτερματίσθη σήμερον ἡ διάσκεψις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἡ ὁποία ἀπεφάσισε κατόπιν ἐργασίας 9 ἑβδομάδων, τὴν ἵδρυσιν διεθνοῦς ὀργανισμοῦ κατοχυρώσεως τῆς εἰρήνης.

Ὁ στρατηγὸς Σμάτς ἐδήλωσεν: Τὸ σύμφωνον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐστηρίζετο μόνον εἰς τὸ ἰδεαλισμόν. Ὁ νέος Καταστατικὸς Χάρτης τοῦ ΟΗΕ προβλέπει «εἰρήνην μὲ δόντια».

Ὁ πρόεδρος Τρούμαν ἐτόνισεν εἰς λόγον του: "Αν εἴχαμε τὸν καταστατικὸν αὐτὸν χάρτην ποὺ ἐψηφίσατε τώρα μὲ τόσον ἀκλόνητον πίστιν, πρίν ἀπὸ λίγα χρόνια, ἀσφαλῶς θὰ ἐσώζαμεν ἀρκετὰ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων καὶ ἄν δὲν ἐκάμναμεν τὸ ὅλον ἀποτὸ θὰ ἐθέταμεν ἐν κινδύνῳ τὴν ζωὴν καὶ ἄλλων τόσων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων εἰς τὸ μέλλον.

Οἱ «Τάϊμς» ἀφιερώνουν τὸ σημερινὸν κύριον ἄρθρον τοῦ εἰς τὸν τερματισμὸν τῆς διασκέψεως καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Χάρτου.

«Ἡ 26η Ἰουνίου— γράφουν —σημαίνει μίαν καμπὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐνῷ στεγνώνει ἡ μελάνη τῶν ὑπογραφῶν, γεννῶνται μεγάλαι ἐλπίδες καὶ προκύπτει μία νέα μεγάλη εὐθύνη εἰς ὅσους ἀσκοῦν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν 50 ἐθνῶν καὶ ἰδιαιτέρως εἰς ὅσους ἡγοῦνται τῶν 5 μεγάλων Δυνάμεων».

Ο ΙΩΑΝ. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΘΩΡΙΣΕ ΤΑΣ ΕΘΝΙΚΑΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, 31 Μαΐου. Ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν Ἰω. Σοφιανόπουλος καθώρισε σήμερον τὰς ἐθνικὰς διεκδικήσεις τῆς Ἑλλάδος ὡς ἑξῆς:

»Ἡ Ἑλλὰς θεωρεῖ τὴν διαρρύθμισιν τῶν συνόρων της ὡς ἀπολύτως ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀσφάλειάν της. Τοῦτο ἀληθεύει κυρίως ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα. Εἰς διάστημα μιᾶς γενεᾶς, ἡ Βουλγαρία εἰσέβαλε τρεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα, πολεμοῦσα χωρία καὶ ἐξοντώνουσα τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμόν. Ἡ χρησιμοποίησις παρομοίων μέσων κατὰ τὸ παρελθὸν ὠφέλησε τὴν Βουλγαρίαν. Ἐπιπροσθέτως ἡ Ἑλλὰς ἀξιοῖ τὴν προσάρτησιν τῶν Δωδεκανήσων.

»Ἡ Βόρειος Ἤπειρος εἶναι ἄλλη Ἑλληνικὴ ἐπαρχία, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀναφαρράπτους τίτλους, οἵτινες ἐκρύβησαν ἤδη ἀναγνωρισθῆ δι' ἀποφάσεως διασκέψεως, χρονολογουμένης ἀπὸ 17ης Μαΐου 1920. Αἱ προσπάθειαι αἱ καταβληθεῖσαι παρὰ Ἰταλῶν καὶ Ἀλβανῶν διὰ νὰ ἀλλοιώσουν τὸν ἐθνολογικὸν χαρακτῆρα τοῦ πληθυσμοῦ δι' ἐκτοπίσεων καὶ κατοικιῶν, δὲν δύνανται νὰ ἀφαιρέσωσι τοὺς ἐπὶ τῶν περιοχῶν τούτων τίτλους τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλλὰς ζητεῖ ἁπλῶς δικαιοσύνην ὡς πρὸς τὰς ἀξιώσεις της».

ΤΙΜΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΦΡ. ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Ὁ ΔΗΜΟΣ θὰ ὀνομάσῃ ὁδὸν ἢ πλατεῖαν καὶ Η ΛΙΜΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ θά στήσῃ μαρμαρίνην στήλην εἰς τὸν λιμενοβραχίονα...

Τὴν Κυριακὴν 15 Ἀπριλίου ἐτελέσθη εἰς τὴν πόλιν μας ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τοῦ Φραγκλίνου Ροὺζβελτ, ἐνῷ αἱ σημαῖαι ἐκυμάτιζον μεσίστιοι καὶ οἱ στρατιῶται ἔφερον τὰ ὅπλα ὑπὸ μάλης.

Μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τοῦ θανάτου τοῦ Ροὺζβελτ, συνῆλθεν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ Πατρῶν.

Κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ δημάρχου Ἡλία Λάζαρη, ἐτηρήθη σιγὴ δύο λεπτῶν. Ἐπίσης ἀπεφασίσθησαν τὰ ἑξῆς:

1. Νὰ δοθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Μεγάλου Ἀνδρὸς εἰς μίαν ὁδὸν ἢ πλατεῖαν τῆς πόλεως.

2. Εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς ἀπόρους τῆς πόλεως ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα ποσὸν δρχ. 400 χιλιάδων.

Ἐπίσης ἐνεκρίθη συλλυπητήριον ψήφισμα φέρον τὰς ὑπογραφὰς τοῦ δημάρχου Ἡλία Λάζαρη καὶ τῶν μελῶν Γ. Ἀναστασοπούλου, Ν. Βέτσου, Εὐαγγέλου Παπαδημητρίου, Κ. Φαρμακίδη καὶ Ἀργ. Σταθοπούλου.

Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ συνῆλθεν ἐκτάκτως καὶ ἤκουσε τοῦ προέδρου αὐτῆς Κωστῆ Ε. Δημητροπούλου, ἐξάραντος τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἐκλιπόντος. Τῇ προτάσει του, ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως:

1. Νὰ μετονομασθῇ ὁ κεντρικὸς λιμενοβραχίων (Ἁγίου Νικολάου) εἰς λιμενοβραχίονα Φραγκλίνου Ροὺζβελτ.

2. Νὰ στηθῇ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λιμενοβραχίονος μαρμαρίνη στήλη μετὰ κρασπέδου, φέρουσα ἐπ' αὐτῆς τὴν προσωπογραφίαν τοῦ ἐκλιπόντος δι' ἀνεξιτήλου οὐσίας καὶ δι' ἐπιχρύσων γραμμάτων τὰς λέξεις: «Ὁ ἐν ὄψει λιμενοβραχίων ἐτιμήθη διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀνθρωπιστοῦ Φιλέλληνος Φραγκλίνου Ροὺζβελτ, πρόεδρου τῶν ΗΠΑ, παρὰ τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πατρῶν, τὴν 14ην Ἀπριλίου 1945».

Συνετάγη καὶ ψήφισμα (ὑπογραφὲν ἀπὸ τὸν πρόεδρον Κ. Ε. Δημητρόπουλον καὶ τὰ μέλη Α. Μπερδένην, Γ. Πανόπουλον, Κ. Ἠλιόπουλον, Γ. Τζαβέλλαν, Ε. Ἀθανασίου, Α. Μεσσήνην, Δ. Θεοφίλου, Κ. Μακρυκώσταν, Ι. Μαζαράκην καὶ Ἀργ. Σταθόπουλον) τὸ ὁποῖον ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν Ἀμερικανὸν ναυτικὸν ἀκόλουθον Ε. Η. Γκρίφιθ, ὅστις ηὐχαρίστησε δι' ἐπιστολῆς του λέγων μεταξὺ ἄλλων:

«Ἡ ἐνέργεια τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πατρῶν ὅπως μετονομάσῃ τὸν λιμενοβραχίονα Ἁγίου Νικολάου εἰς τοιοῦτον τοῦ προέδρου Φραγκλίνου Ροὺζβελτ εἶναι πράγματι ἕνας συγκινητικὸς φόρος τιμῆς πρὸς τὸν Μέγαν Φιλέλληνα. Ἡ ἀναμνηστικὴ στήλη τὴν ὁποίαν προτίθεται νὰ στήσῃ ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Πατρῶν καὶ τὰ φωτεινὰ λόγια τὰ ὁποῖα θὰ φέρῃ αὕτη, θ' ἀποτελέσουν ἓν μνημεῖον διὰ τὴν ἀδιάσειστον φιλίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Εἴθε ὅλοι ὅσοι βλέπουν τὴν στήλην ταύτην ν' ἀποφασίζουν μὲ τὴν καρδιά τους νὰ κρατοῦν ὑψηλὰ τὰς Ἀρχάς διὰ τὰς ὁποίας ὁ πρόεδρος Ροὺζβελτ ἔδωκε τὴν ζωήν του».

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΜΙΛΕΙ ΠΡΟΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'

ΖΗΤΕΙ ΨΥΧΙΚΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ΔΙΑ ΝΑ ΚΕΡΔΗΘΗ «Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ»

Αἱ Πάτραι πλέουσαι εἰς τὴν κυανάλευκον ἔζησαν χθὲς 28ην Ἀπριλίου μίαν λαμπρὰν ἡμέραν, ἐν ἀναμονῇ καὶ ὑποδοχῇ τῆς αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Ἀντιβασιλέως κ. Δαμασκηνοῦ καὶ ἐκπροσώπων τῆς κυβερνήσεως.

Τὸν Μακαριώτατον ὑπεδέχθησαν εἰς τὰ Μποζαΐτικα αἱ τοπικαὶ ἀρχαί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Νομάρχης Πολυζ. Οἰκονομίδης, ὁ δήμαρχος Ἡλίας Λάζαρης, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεόκλητος, ὁ Ταξίαρχος Παπανικολάου, ὁ Ναυτικὸς διοικητὴς Καλλέργης, ὁ ἀστυν. διευθυντὴς Κωνσταντάρας.

Ὁ Μακαριώτατος ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν μας τὴν 5.30 μ. μ. καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν Γεωργίου Α' μέγαρον Ἀναστασοπούλου.

Ἐκ τοῦ ἐξώστου τοῦ μεγάρου ὡμίλησε πρὸς τὸν συγκεντρωμένον λαόν, τονίσας ὅτι ὁ πόλεμος ἐν Εὐρώπῃ εὑρίσκεται πρὸς τὸ τέλος καὶ θ' ἀνοιγοῦν κατόπιν οἱ ἐθνικοὶ φάκελοι διὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

**Παρέσχε διαβεβαιώσεις διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἐλευθερίας ὅλων τῶν πολ